

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

E ante F

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

vrbs est Lusitanorū mediterranea: teste eodem
Ptole. Eburum vrbs est Germaniæ: vt idē Pto-
lemæus in cosmographia ostendit.
Ebura. Require in dictione Ebur.
Eburnus. Ibidem

E ante C

Echneis huius. dis. vel echneidos: cū ch aspirato
sequēte scribitur: genus est pisciculi. Nec ab hæ-
reo hæres descendit: vt Isidorus tradit: & cum
Catholico Vgu. somniauit. sed ex $\epsilon\chi\omega$ teneo:
& $\pi\chi\alpha$ naui componit: nā (teste Pl.) ruant vē-
tilicet sēuāt procellæ: imperat furori: tantaq;
vires cōpescit & cogit stare nauigia. Quā etiā
ob causā amatoris quoq; veneficis infamis ē:
& iudicio: ac litū nōnunq; mora. Vnde quod
græce echneis: latine a nōnullis remora appel-
lat. Hæc Plinius. Et pducit echneis penultima
in recto syllabā. Nā apd græcos cū x in penul-
tima syllabā scribitur: quæ semp apud illos pducta
est. Vnde Apianus lib. i. ait. $\theta\epsilon\upsilon\mu\epsilon\delta\iota\omicron\lambda\iota\sigma$
 $\tau\chi\upsilon\chi\sigma$ $\epsilon\chi\epsilon\nu\chi\iota\delta\iota\omicron\sigma$ $\epsilon\nu\rho\epsilon\sigma\sigma\alpha\nu\tau\omicron$: quod
etiā obseruauit Lucan?: quom dixit: In medijs
echneis aquis. Vbi nōnulli legūt echneis: vñ
cū echinus cū ch aspirato: & i latino: primā (vt
statistā patebit) corripit syllabā: Lucani metro
aduenire nequaq; pōt: quē tñ p echneide Isido.
Papias. Vgu. Catholicon: ac etiā Augusti. de ci-
uitate dei posuere: sed falsi sunt. Nā echinus: ali-
us quidā est pisciculus ex cancrorū gñe: spinas
habēs quib; p pedib; vñ: de quo Martia. Cor-
tice deposito mollis echinus erit. Iuue. saty. iij.
Et semel aspectu litus dicebat echini. Hora. ser.
xiiij. Ostrea Circæis Misseno oriunt Echini. Est
etiā Echinus eadē litteratura villa Cyrenaicę p
uincia in Aphrica: & eodē noīe vrbs Macedo-
niæ: teste Ptole. Necnō & genus vasis ænei: in q
calices lauant: teste Acrone: qd aliq (vt ait) am-
pullā dicunt esse vitreā: de quo Hor. sermo. vi.
Pocula cū cyato duo sustiner: astat echin. Ech-
inas hui⁹ echinadis vel echinados: eadē scriptu-
ra scribitur. Sunt aut echinades insulę in Maliaco
mari: teste Herodo. li. histo. ij. de quibus Luca.
meminit dicens: Crassus oblimat echinadas vn-
dis. Vgu. dicit posse declinari hæc echinada: qd
si compit ab accō græco $\epsilon\chi\iota\pi\sigma\delta\iota\alpha$ formet ne-
cesse est: sed & hæc echina hui⁹ echinæ declinari
pōt: dicēte Seneca in Troade. Quolibet ventro
faciles echinæ. Echidna cū ch aspirato & i latīo
sequēte dn vipera dicitur. Vñ de ea quā Hercules
interfecit: inquit Oui. lib. v. fasto. Sanguine cen-
tauri Lerneę sanguis Echidnæ Mixtus: ad auxi-
liū tempora nulla dabit.

Echina. Require in dictione Echneis.

Echinas. Ibidem.

Echidna. Ibidem.

Edio cū ch aspirato scribitur: nec ab $\epsilon\iota\kappa\alpha\upsilon$: quod

Echinada. Ibidem.

Echinus. Ibidem.

apud græcos cū $\epsilon\iota$ diphthong. & K scribitur: & a-
nostris effigies transferri: deriuat: vt cū Catholi-
co Vgu. soniauit: soni dicit vel uocis repulsio
Perlius. Reparabilis assonat echo. Oui. meta. iij.
Planxerunt dryades plangentib; assonat echo.
Edoga absq; æ diphthō. & cū c scribitur: & ab $\epsilon\kappa$
 $\lambda\epsilon\gamma\omega$: qd est eligo: qd cōponit ab $\epsilon\epsilon$ & $\lambda\epsilon$
 $\gamma\omega$ descendit. Græci em solēt: qñ ex cōponit cū
dictione incipiente a cōsonāte mutare ξ in K: vt
eclipsis: edoga: vñ: qā inter c & g reciproca est
mutatio: facilec in g cōuerso in errore induci
sunt Guarinus & Torte. q cū æ diphthō. sequē-
te g: hac. i. scriptura ægloga scribi voluerunt:
maxime quia græci oēs dictiones vbi e est ante
g p æ diphthō. annotare cōsueuerūt: vt ægon:
ægaon: ægyptus. pter $\epsilon\gamma\omega$ pnomē: & $\epsilon\gamma\epsilon\upsilon$
 $\rho\omega$. i. erigo. Interpretat aut edoga exceptū: vt
lib. iij. epist. Plinius nepos: & li. iij. ecclesiasticę
hist. Eusebius attestat. Neq; sermonē de capris
fecit: vt cū Catholico somniauit Vgu. tunc em
potius ægloga dicitur q ægloga.

Extasis cū c exili; scribitur: & dici pōt productio:
Est em figura: qua syllaba naturaliter correpta
producit: quæ a nonnullis extasis dicit. Extasis
nē mētis excessus vocat. Ego eges verbū tam
grō q abltō iungi potest.

Ethilis cū c exili; & th aspirato & i latino vtro-
biq; scribitur: & dici pōt expressio. Est em cæsura
qua m cū vocali elidit: vt est apd Vir. Mōstrū
horrendū ligens. Hæc a nōnullis ellipsis cū du-
licato l: ab alijs elleipsis dicitur.

E ante D

Edo es est græcū est verbū: qd apud antiq;: teste
Prisci. edo edis edit declinari solebat: vt etiā ab
hoc compositū: comedo comedis comedit. Vñ
etiā Næui⁹ in carbonaria ait. Ille ipsi estat quā-
do edit. Et format edo duplex supinū: esum scz
& estum: teste Priscia.

E ante F

Efferro efferas primæ cōiuga. & efferor deponēs
vsurpat. Ambro. sup. Aegellippū. Efferauerat
Herodes vniuersos. i. efferos effecerat. Stati. in
Achil. Eruptū supis Mars efferat aurū. Hiero.
in Dan. ca. viij. Cūq; appropinquasset ppe arietē
efferatus est in eū. i. desauit. Efferro efferis facit
piō extuli: qd a verbo tollo mutuat: in supino
elatu. Est aut efferre extollere. Tul. li. offi. ij. Ita
eos viros suscipiūt: maximisq; efferūt laudib;.
Efferre edere pchere. Vir. geor. ij. Extulit hic
Decios: Marios. Efferre erigere leuare. Vir. lib.
ænei. v. Ostēdit dextrā insurgēs Entellus: & al-
te Extulit. Efferre ostēdere. Virg. ænei. viij. Vt
belli signum Laurenti Turnus ab arce Extulit
Efferre pferre. Virg. ænei. v. Tū satus Anchisa
cæsus pater extulit æquos. Idē æneid. ij. Mene
efferre pedē genitor. Efferre subdere. Lucil. lib.

xxvij. Depugnabunt pro te ipsi: & morientur: ac se ultro offerret. Eff. rre enūtiare: quale est: si dixeris: Cybele cū vnico l: & cū geminato l Cybele offerri potest.

Effror. Require in dictione Effero.

Effigia. Require in dictione Effigies.

Effigies & effigia in recto declinari pōt: teste Nonio. Iuue. saty. xv. Effigies fari nitet aurea cerco pytheci. Aphanus. Cuius resuscitat imago: cuius effigia.

E ante G

Egeo eges. Requi. in dictione Ectasis.

Egredior accō & abtō iungit: teste Ser. sup lib.

ñ. ænei. Salusti. Raro egressa fines suos. Horati.

Egressum magna me cepit Aricia Roma.

E ante L

Elegeia. Require in dictione Elegia.

Elegia cū vnico l & i latino scribit. & dici potest miseria. & pducit apud poetas penultimā syl. Sta. li. siluarū. i. Quas inter multū perulans elegia propinquat. Martia. Detineat cultis aut elegia comis. Antonius Panormita in epistola ad Lamolam. Induit ad vires vultus elegia deaz. Nonnunq pentasyllaba dictio elegia effert: & tunc penultima syllaba corripit. Oui. de remedio. Blanda pharetratos elegia nutrit amores. Idem lib. iij. de sine titulo. Venit odoratos elegia nexa capillos. Idē in epitaphio Tibulli. Flet bilis indignos elegia solue capillos. Qd Do mitius sup epistolā Sapphus nō pcepit. Nā cū apud poetas (vt Domitius) penultimā syllabā elegia dictio scz tetrasyllaba pductā habeat: in eadē Sapphus epistola: emendare (vt etiā alibi solet) elegia cōfor debuit: nō approbare: vt elegia legeret. Quod si apud Oui. tetrasyllaba dictio (vt idem legendū affirmat) elegia enuntiet: primā & secundā syllabā produci: necnō & penultimā corripere necesse est: cōtra omniū aliorū poetarū auctoritatē: immo etiā cōtra seipsum. Vnde & alibi idē Oui. inquit. Tantū se nobis elegi debere fatent. Et Tibull. ait. Nec profunt elegi: nec carminis auctor Apollo. Boetius. Et veris elegi fletibus ora rigant. Iuue. Impune ergo mihi recitauerit ille togatas Hic elegos. Hoc pari errore ductus etiā est Tortelli. in dictione elegia. Sunt qui ab elegia diminutive eligidion formari volunt. Persi. Non si qua elegidia crudi Dictarunt proceres.

Elephantus. Require in dictione Elephas.

Elephas cū vnico l cōmunis gen. est. Et a grō græco ελεφάντης: nostri etiā hic elephantus in recto dixerūt. Iuue. Quatinus hic nō sunt & venales elephāti. Hiero. in lib. i. Machabeos: ca. i. Et intrauit in ægyptū in multitudine graui in curribus: & elephātis & equitibus: & copiosa nauū multitudine. Et nonnunq pro eboze: hoc est:

pro ipsius elephantū dente ponit. Virg. in geor. In foribz pugna ex auro: solidosq elephāto. Elephas itē mōs est circa Nilū fluuiū: vt in cosmograpia Prole. ostendit.

Elleborū. Require in dictione Elleborus:

Elleborus absq aspiratione iniri: vt vult Georgius Merula: & cū duplicato l: & elleborū declinari pōt: qd tñ Apule. & Tortell. cū aspiratione hac videlicet scriptura helleborū annotari præcipiunt. Herba est purgatoria:

Eleusia. Requi. in dic. Eleusis. Eleusin. Ibidē

Eleusis cū vnico l & eleusin i recto declinari pōt: teste Ser. sup. i. geor. Sta. lib. thæba. xij. Hos Salamis populos illos cerealis Eleusin: vrbs est in Thera attica insula: teste Prol. a qua insula ipsa tota Eleusina cognominata est.

Elix. Require in dictione Elex.

Elumbis & elumbus tertia & secūda dedinatio declinari potest. Vnde Pompeius ait. Elumbū auulso lumbo.

Elumbus. Require in dictione Elumbis.

E ante M

Emio. Require in dictione Emo.

Emo tertie cōiuga. facit in pio emi: in supino emptū. Emio qrtæ format pūm emiui: supinū emiū: mi syllā. pducta: quoz nota est fecatio.

Empyrū. Req. in dic. Emporiū Emporiæ. Ibidē Emporium locus est mercatus & nundinatiois: & latine dici pōt Emptoriū. Est & eodē nomie vrbs in Italia: alias Firmū nominatū: teste Strabone. Emporiæ pluralis tñ num. duo sunt opida: dicente Lurio: Emporia duo opida erāt muro diuisa. Vnū græci habebāt a Phocæa: alterū Hispani. De phocæicis meminit Syl. lib. iij. quō ait. Phocæicæ dāt Emporiæ: dat Tarraco pubē Empyrum cū y græco dici pōt ignitū: sicut dipyrum: bis ignitum. Martia. Quid tibi vis Dipyrum qui phætona facis?

Emptorium. Require in dictione Emporium

E ante N

Enormis & enormus tertia & secūda dedinatio declinari potest.

Enscula. Require in dictione Ensis.

Ensculus. Ibidem.

Ensis masculini generis est: & format per diminutionē ensculus ensacula: testibus Probo: Prisciano. Genus est gladij.

Enthymema huius enthymematis: & hoc enthymematū in recto declinari potest: & cū th aspirato & y græco scribit. Iuue. saty. vi. Torqueat enthymema: ne historias sciat omnes. Genus ē argumētū: ex vno assumpto cōcludēs. Quint. dixit enthymema esse omne qd mēte cōcipimus

Enthymematum. Require in dicti. Enthymema

E ante P

Epectasisicū & exilibus scribit: & dici pōt porre-

G iij